
Kalendarium życia Biskupa Romana Andrzejewskiego

Studia Włocławskie 6, 9-13

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KALENDARIUM ŻYCIA BISKUPA ROMANA ANDRZEJEWSKIEGO

- 19 II 1938 – urodził się jako drugi syn Marianny z Palusiaków i Antoniego Andrzejewskich, właścicieli gospodarstwa rolnego, w Morzyczynie na Kujawach.
- 20 II 1938 – został ochrzczony w kościele parafialnym w Broniszewie przez ks. Pawła Bobotka, przyszłego męczennika za Kościół i Ojczyznę, rozstrzelanego w Piotrkowie Kujawskim 31 X 1939; rodzicami chrzestnymi byli: Zofia Palusiak, siostra matki, i Aleksander Wiśniewski, szwagier ojca.
- 1940-1945 – w domu Andrzejewskich zamieszkują rodzice matki, wysiedleni przez Niemców ze swego gospodarstwa; tam też na wygnaniu umiera z tęsknoty za własną ziemią dziadek, Stanisław Palusiak, co jest dużym przeżyciem dla całej rodziny i młodego Romana, który patrzy na umiłowanie ziemi przez dziadka i głęboko zapisze to sobie w pamięci.
- 31 XII 1945 – z rąk Niemców, wykazując sporo odwagi, 300 metrów od posterunku żandarmerii niemieckiej, ratuje się ucieczką ojciec Romana, Antoni Andrzejewski.
- 1945-1951 – uczęszcza do miejscowej szkoły podstawowej.
- 1947 – przystępuje do Pierwszej Komunii, której udziela mu ks. Wacław Liśkiewicz, proboszcz Połajewa i Broniszewa, cioteczny brat ojca, dawny absolwent „Długosza”, co w przyszłości wpłynie na wybór drogi życiowej Romana.
- 1950 – rozpoczynają się trwałe kontakty z ks. Janem Zakrzewskim, proboszczem parafii Broniszewo (1950-1962), który dostrzega u Romana zainteresowanie liturgią i kapłaństwem.
- 1951-1955 – jest alumnem Niższego Seminarium (mieszczącym się w gmachu d. Gimnazjum i Liceum im. Ks. Jana Długosza) we Włocławku.
- 13 XI 1953 – z rąk biskupa Franciszka Korszyńskiego przyjmuje sakrament bierzmowania w kaplicy u „Długosza”.
- 1955 – zdaje prywatną maturę w Niższym Seminarium Duchownym.
- 1955-1961 – jest alumnem Wyższego Seminarium Duchownego.

- 1957 – zdaje maturę przed Państwową Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Kuratorium w Toruniu.
- 21 V 1961 – otrzymuje święcenia kapłańskie z rąk biskupa Franciszka Korszyńskiego w katedrze we Włocławku.
- 1961-1966 – na wniosek ks. prof. Jana Oświecińskiego, który obudził w alumnii zainteresowania łaciną i kulturą klasyczną, biskup A. Pawłowski kieruje neoprezbitera na studia filologii klasycznej KUL, gdzie po pięciu latach zdobywa on magisterium za pracę o listach św. Ambrożego z Mediolanu, pisaną pod kierunkiem doc. dr hab. Leokadii Małunowiczówny; wakacje spędza u swego krewnego, ks. Wacława Liśkiewicza, dziekana w Tuliszkowie, oraz na zastępstwie duszpasterskim w Pamięcinie u ks. Kazimierza Rakowskiego i w Kucharach Kościelnych u ks. Romana Zięby; duży wpływ ks. Kazimierza Rakowskiego, prawego i prostolinijnego człowieka, trzeźwego realisty, na życie i postępowanie młodego księdza-studenta.
- 1966 – rozpoczyna pracę jako asystent przy II Katedrze Filologii Klasycznej (latynistyka) u doc. dr hab. Leokadii Małunowiczówny, członkini ukrytego Instytutu Świeckiego Przemienienia Pańskiego, pozostającej w ścisłych kontaktach z biskupem Antonim Pawłowskim i kardynałem Karolem Wojtyłą; jako wolontariusz podejmuje się duszpasterstwa wśród studentek Domu Akademickiego KUL na Poczekajce.
- 1968 – jest mianowany prefektem ds. wychowania (wicerektorem) w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku i wykładowcą łaciny; dojeżdża z zajęciami dydaktycznymi do Lublina.
- 1970 – zwolniony ze stanowiska prefekta ds. wychowawczych w Seminarium Duchownym we Włocławku i mianowany prefektem studiów.
- 1971/72 – otrzymuje roczny urlop naukowy z zajęć dydaktycznych we Włocławku, kontynuuje pracę doktorską o listach polecających Cyce-rona pod kierunkiem prof. dr hab. Michała Swobody z Poznania, mieszkając w Lublinie.
- 30 V 1973 – na Wydziale Filologicznym im. Adama Mickiewicza w Poznaniu broni pracy doktorskiej pt. *Listy polecające Cyce-rona*; promotorem jest profesor dr hab. Michał Swoboda, a recenzentami: prof. dr hab. Jan Wikarjak, UAM, i prof. dr hab. Marian Plezia, PAN (Kraków).
- 1973/74 – dokonuje przekładu „Akt procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego biskupa Michała Kozala”; na wniosek biskupa Jana Zaręby rezygnuje z etatu naukowego na KUL, zachowuje jedynie wykłady zlecone z literatury łacińskiej okresu cyce-ronskiego na filologii klasycznej i zajęcia z łaciny kościelnej na Wydziale Prawa Kanonicznego.

- 1974/75 (I półrocze) – jest stypendystą Pontificium Institutum Altioris Latinitatis przy Uniwersytecie Salezjańskim w Rzymie i spikerem w polskiej sekcji Radia Watykańskiego; bierze udział w Kongresie Cyцерoniańskim w Rzymie i w Kongresie Ambrozjańskim w Mediolanie; odbywa podróż po Niemczech, Austrii, Włoszech i Szwajcarii; bierze udział w kursie języka niemieckiego w Walchensee (Niemcy Zachodnie) i włoskiego w Rzymie; zbiera materiały do pracy habiliacyjnej o wpływie Cyцерona na twórczość św. Ambrożego.
- 1975 – bierze udział w Kongresie Patrystycznym w Oxfordzie i w Kongresie Archeologii Chrześcijańskiej w Rzymie.
- VI 1976 – zapada na zdrowiu z powodu przemęczenia pracą, przebywa w szpitalu, bierze urlop zdrowotny z zajęć w Lublinie.
- X 1977 – podejmuje wykłady zlecone w KUL.
- 1978 – wyjeżdża na Wielkanoc do Wilna i spotyka się z problemami Kościoła w Związku Radzieckim; odbywa w czasie wakacji kurs języka francuskiego w Paryżu.
- 1979 – bierze udział w Kongresie Bazylikańskim w Rzymie i wygłasza tam referat.
- VIII 1980 – odbywa podróż do Aten.
- 1981 – jest mianowany na nowo prefektem studiów w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku.
- 14 XI 1981 – jest prekonizowany na biskupa tytularnego Tullii i pomocniczego włocławskiego.
- 20 XII 1981 – przyjmuje w katedrze we Włocławku święcenia biskupie z rąk bpa Jana Zaręby i biskupów współkonsekratorów: Czesława Lewandowskiego z Włocławka, Tadeusza Zawistowskiego z Łomży i Jana Wosińskiego z Płocka; jest to druga niedziela stanu wojennego, ogłoszonego przez generała Wojciecha Jaruzelskiego.
- 1 II 1982 – zwolniony z obowiązków prefekta studiów i mianowany wikariuszem generalnym biskupa Jana Zaręby; rozpoczyna pracę w Kurii Diecezjalnej, podejmuje się przeprowadzać wizytacje kanoniczne parafii i wypełniać inne posługi biskupie.
- 1 VII 1982 – mianowany przewodniczącym Komisji Redakcyjnej II Synodu Włocławskiego i rozpoczyna serię trwających przez lata posiedzeń redakcyjnych nad dokumentami tegoż Synodu.
- 22 XI 1986 – po śmierci biskupa Jana Zaręby wybrany zostaje przez Kolegium Konsultorów administratorem diecezji włocławskiej *sede vacante*.

- 14 VI 1987 – razem z kardynałem Józefem Glempem przedstawia w Warszawie Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II prośbę o beatyfikację sługi Bożego biskupa Michała Kozala.
- 18-20 VI 1987 – gości we Włocławku 221. Plenarną Konferencję Episkopatu Polski i przeprowadza tu jako gospodarz ogólnopolskie uroczystości dziękczynne za beatyfikację biskupa Michała Kozala.
- 27 VI 1987 – uczestniczy na prywatne zaproszenie w uroczystościach 600-lecia chrztu Litwy, odwiedza szereg parafii na Litwie i Białorusi.
- XII 1987 – razem z biskupem Czesławem Lewandowskim odbywa wizytę *ad limina* w Rzymie.
- 28 XII 1987 – przekazuje władzę nowemu biskupowi włocławskiemu Henrykowi Muszyńskiemu i otrzymuje od niego nominację na wikariusza generalnego.
- 26 II 1988 – zostaje wybrany przez Konferencję Episkopatu przewodniczącym Komisji ds. Duszpasterstwa Rolników i co roku organizuje na Jasnej Górze ogólnopolskie dożynki.
- VII 1988 – odbywa podróż duszpasterską na Białoruś, do Uzbekistanu i Tadżykistanu oraz do Moskwy, gdzie spotyka się z grupami katolików.
- IX 1989 – współtworzy Tygodnik Rolników „Solidarność”.
- X 1988 – odbywa podróż duszpasterską po Ukrainie.
- XI 1988 – odbywa pielgrzymkę do Ziemi Świętej z grupą kapłanów włocławskich.
- I 1989 – odbywa 10-dniową podróż do Wilna i kilku parafii na Białorusi.
- VII 1989 – odbywa podróż po Ukrainie, w Czortkowie na Podolu przywraca do kultu Bożego kościół poddominikański.
- XI-XII 1989 – organizuje Katolicki Uniwersytet Ludowy we Włocławku im. ks. Wacława Blizińskiego i promuje ideę uniwersytetów ludowych w całej Polsce.
- VII 1990 – odbywa podróż duszpasterską po Syberii.
- IX 1990 – współtworzy Tygodnik Rolników „Obserwator”.
- 4 X 1990 – powołuje we Włocławku Wydawnictwo Duszpasterstwa Rolników.
- VI 1991 – przewodniczy Komitetowi Wizyty Jana Pawła II we Włocławku.
- 20 IX 1991 – zamieszkuje jako wikariusz biskupi przy parafii św. Mikołaja w Kaliszu.
- 25 III 1992 – z chwilą utworzenia diecezji kaliskiej wraca do Włocławka.
- 2 IV 1992 – zostaje wybrany przez Kolegium Konsultorów administratorem diecezji włocławskiej do chwili jej objęcia przez biskupa nominata Bronisława Dembowskiego.

- 20 IV 1992 – jako administrator diecezji uczestniczy w święceniach nowego biskupa włocławskiego Bronisława Dembowskiego i zostaje mianowany jego wikariuszem generalnym.
- 8 XII 1992 – zostaje konfratrem Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny jako *vir aggregatus*.
- I 1993 – bierze udział w wizycie *ad limina* razem z biskupem ordynariuszem Bronisławem Dembowskim i biskupem Czesławem Lewandowskim.
- I 1998 – bierze udział w wizycie *ad limina* razem z biskupem ordynariuszem Bronisławem Dembowskim.
- III 1998 – prowadzi negocjacje między rolnikami a Kopalnią Węgla Brunatnego „Konin” w Kazimierzu Biskupim i doprowadza do zawarcia ugody.
- II 1999 – prowadzi negocjacje z rolnikami blokującymi drogi i za zgodą prymasa Józefa Glempa przewodniczy Zespołowi Dobrych Usług, powołanemu przez premiera Jerzego Buzka; doprowadza do odwołania blokad i rozpoczęcia rozmów między przedstawicielami rządu a związkami zawodowymi rolników.
- VI 1999 – przewodniczy Komitetowi Wizyty Ojca Świętego Jana Pawła II w Licheniu.
- 6 I 2000 – jest współkonsekratorem przy święceniach biskupich ks. Stanisława Gębickiego, kanclerza Kurii Diecezjalnej.
- 30 IV 2000 – bierze udział w kanonizacji siostry Faustyny Kowalskiej w Rzymie jako delegat diecezji razem z biskupem Stanisławem Gębickim.
- VII 2000 – bierze udział w jubileuszowej pielgrzymce narodowej do Rzymu razem z biskupem ordynariuszem Bronisławem Dembowskim.
- XI 2000 – przewodniczy pielgrzymce rolników polskich do Rzymu.
- 20 VI 2001 – na własną prośbę zostaje zwolniony przez Plenarną Konferencję Episkopatu z obowiązków krajowego duszpasterza rolników.
- 2001 – jako przewodniczący Komisji ds. Gimnazjum i Liceum im. Ks. Jana Długosza we Włocławku podejmuje prace zmierzające do reaktywowania Gimnazjum i Liceum im. Ks. Jana Długosza we Włocławku; jest współtwórcą Fundacji im. Ks. Jana Długosza.
- 3 IX 2001 – w imieniu biskupa B. Dembowskiego, przebywającego w szpitalu, otwiera na nowo Gimnazjum im. Ks. Jana Długosza we Włocławku.
- 2 IX 2002 – w imieniu Pasterza Diecezji otwiera Liceum im. Ks. Jana Długosza we Włocławku.
- XI 2002 – z grupą księży odbywa pielgrzymkę po śladach św. Pawła w Grecji.